

[Jens Thomsen.]

sen være 3 Kr. 95 Øre pr. kg, men man maa jo erkende, at Arbejdernes Lønninger er beskudne i Sammenligning med andres Løn eller Gage. Man skulde derfor i og for sig mene, at Socialdemokraterne vilde anerkende en saadan Prisansættelse. Men Landbruget er endnu mere beskudet; det vil paatage sig sin Part af Krigens Byrder. Vi forlanger kun Produktionsprisen, 3 Kr. 72 Øre pr. kg Smør, men den maa vi ogsaa kræve med samme Styrke paa Hjemmemarkedet, som vi kræver den i England. Den er beskeden, men den er nødvendig. Jeg vil gerne bede Landbrugsministeren om en Forklaring paa, at han godkender Produktionsprisen 3 Kr. 72 Øre som Salgspris i England, men samtidig foreslaar Prisen 2 Kr. 80 Øre paa Hjemmemarkedet. Vil Ministeren optræde uærligt mod England, eller vil han med fuldt Overlæg ødelægge Landbrugets Indtjeningsmuligheder paa Hjemmemarkedet?

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) udtalte i sit Indlæg her i Dag, at den Mand, der har en Gennemsnitsydelse paa 100 kg Smør pr. Ko, hjælper Prisstigningen ikke. Jo, en lille Smule hjælper den ham dog. I alt Fald hjælper Prisfaldet ham mindre, end Prishævningen gør. Det ærede Medlem sagde, at de Besætninger, der har en Gennemsnitsydelse af 250—300 kg pr. Ko, har ikke samme Vanskeligheder som de, hvis Ydelse er 100 kg i Gennemsnit. Det er rigtigt, men den Ydelse, som det ærede Medlem her nævner, ligger jo mere end 33 pCt. over Gennemsnitsydelsen. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem, om han dermed vil sige, at Flertallet af danske Landbrugere er udelige, og jeg vil spørge det ærede Medlem, om vi kan nøjes med Rentabilitet i de Landbrug, for hvilke Ydelsen ligger paa 250—300 kg pr. Ko i Gennemsnit. Hvis det er det ærede Medlems Mening, skal i alt Fald Flertallet af de danske Landmænd smides ud af deres Hjem.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at han ikke kunde anerkende Produktionsprisen 3 Kr. 72 Øre, for de Brug, der selv avler Foderstofferne, kan producere Smørret til ca. 3 Kr. pr. kg. Men dertil vil jeg sige, at de, der har en Gennemsnitsydelse paa 250—300 kg Smør pr. Ko, avler ikke selv fuldt ud deres Foderstoffer. De fodrer ikke udelukkende med hjemmeavlet Foder, saare langt fra. Ofte fodrer de i stor Udstrækning deres Besætninger med indkøbte Foderstoffer, og man maa ikke tro, at Fodringen altid er økonomisk, fordi vedkommende har et Gennemsnitsudbytte paa 250—300 kg

Smør. Nej, ofte bliver det netop en ufordelagtig Fodring, fordi disse Rekordbesætninger ofte fodres med det Formaal at kunne sælge Avlsdyr fremfor at faa en gennemført økonomisk Fodring, men vi maa jo erkende, at det er kun et ganske lille Faatal af det danske Landbrug, der kan tjene ved at sælge Avlsdyr, og derfor kan det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) ikke tillægge Rekordydelseerne den Betydning, som han forsøgte at gøre under Forhandlingen her i Dag.

Aksel Larsen: Man tager jo ikke fejl af, at den Syndflod af Landbrugslove, der nu er væltet ned over Tinget, er fremkommet i umiddelbar Forbindelse med det, der er foregaaet paa Mødet i Odense, og med de Brevkort, som Landbrugsraadets Præsident har saa travlt med at udsende og faa tilbage. Det viser sig i denne Situation som saa mange Gange før, at Regeringen, naar de reaktionære Kræfter rykker frem, kun kender et eneste Middel, at forsøge at formilde dem paa alle mulige Punkter, og det viser sig ogsaa, at dermed formilder man ikke Fjenden, men forøger hans Appetit. Jeg tror ogsaa, Regeringspartiernes ærede Medlemmer har faaet et levende Indtryk heraf ved at høre de Taler, der er holdt af f. Eks. Ordførerne for Venstre og Bondepartiet.

Mit Parti vil ikke være med til at støtte det Forslag, der her behandles, om en Smørordning. Vi har ikke noget imod, at Landbruget faar ordentlige Forhold at arbejde under, tværtimod, men vi anser det for forkert, at man dynger nye Prisforhøjelser over paa Forbrugerne for muligvis at rette paa de Skævheder, der maatte være som Følge af en igennem Aaringer forfejlet Landbrugspolitik. Vi finder, at det er dobbelt uretfærdigt at ville lade de danske Forbrugere undgælde, fordi man ikke i Udlandet skaffer sig en rimelig Betaling for det danske Landbrugs Produkter, altsaa i dette Tilfælde Smørret. Man har ganske vist haft den Praksis i en Aarrække, at man solgte til Underpris i Udlandet og saa kom med Regningen til de danske Forbrugere og sagde: I skal give mere for Landbrugsprodukterne, for at vi kan fortsætte med i Udlandet at sælge under Produktionsprisen. Det vil man altsaa ogsaa gøre i dette Tilfælde. Man kommer nu og forlanger, at de danske Forbrugere skal betale deres Tribut, for at det kan blive billigere for England at føre Krig. Det vil vi ikke være med til.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom paa,